

De Zeihuuv, iets over de geschiedenis van dit gebouw

Door de uitbreiding van woningen kwam in de jaren 1950-1957 de woonwijk Emmermeer tot stand met ca. 2700 woningen. Allerlei voorzieningen werden in deze nieuwe moderne woonwijk gerealiseerd: scholen, winkels, sportzalen, en op initiatief van de Hervormde Kerkvoogdij van Emmen wordt in het jaar 1953 het Hervormde Wijkcentrum Emmermeer gesticht, een multifunctioneel gebouw met een moderne uitstraling, midden in de woonwijk, dichtbij de Christelijke School en de winkels.

klik op de foto voor een vergroting

Het gebouw kon dus dienst doen als ontmoetingscentrum voor de bewoners van de wijk Emmermeer en de grote zaal kon gebruikt worden als kerkzaal.

Op 19 september 1953 wordt het wijkcentrum officieel door de kerkvoogdij overgedragen aan de kerkenraad.

Aan het gebouw wordt de naam d'Zeihuuv gegeven. De zeihuuv is de Drentse benaming van een korf, van waaruit de landman zijn zaden over de akker uitstrooit. Een naam met een symbolische betekenis dus.

Annie Steenstra, een gemeentelid uit de gemeente, maakte een passend gedicht over de naam d'Zeihuuv.

[Klik hier](#) om de tekst te lezen

klik op de foto voor een vergroting

Vanaf 1953 tot aan 1968 was de familie ten Brink koster-beheerder van het kerkelijk centrum, in de jaren tot 1972 nam de familie Mulder deze taak over.

De predikanten van de hervormde wijkgemeente waren ds. Reezigt (1965-1987) en ds. Feenstra (1969-1975)

klik op de foto voor een vergroting

Het wijkcentrum wordt in 1958 uitgebreid met meerdere zalen, maar doordat de bevolking van de woonwijk Emmermeer gestadig groeit, is het opnieuw noodzakelijk dat er uitgebreid wordt. In 1972 telde de Zeihuuv-gemeente zo'n 1800 pastorale eenheden/adressen, wat de reden is dat de huidige kerkzaal van het wijkcentrum vaak veel te klein was.

Nogmaals een verbouwing van deze ruimte werd niet verantwoord geacht en vanuit de kerkenraad werden dan ook initiatieven ontwikkeld om te komen tot een geheel nieuw kerkgebouw. Er kwamen echter veel bezwaren vanuit de centrale kerkvoogdij, met name wat betreft de financiën.

Dankzij de vasthoudendheid van de toenmalige predikant ds. Feenstra en de scribe, dhr. Feringa kon in de herfst 1971 toch begonnen worden met de nieuwbouw op een terrein gelegen naast het huidige gebouw.

Dit gebouw wordt verkocht aan de Stichting Wijkcentrum Emmermeer en de naam wordt veranderd in d'Anloop.

Het verkoopbedrag van 280.000 gulden vormt het startbedrag voor de bouw van de nieuwe kerk en dankzij de vrijgevigheid van veel gemeenteleden, diverse acties en een subsidie van de landelijke kerk komt de financiering van een half miljoen gulden rond.

Op 18 augustus 1972 wordt de nieuwe kerk met de oude vertrouwde naam d'Zeihuuv in gebruik genomen. Namens één van de bouwondernemers Rossing werd een kerkklok aangeboden, in de kerkklok staat op de bovenste rand de tekst gegraveerd:

AANGEBODEN DOOR DE BOUWERS, 18 AUGUSTUS 1972, zie foto

De klok kwam te hangen in de klokkentoren, buiten bij de ingang van de kerk. Onder luid applaus van de aanwezigen werd tijdens deze eerste kerkdienst de klok geluid en de kerk werd in gebruik genomen. Sindsdien heeft de klok iedere zondag voor aanvang van de dienst geluid, en sinds 2003 hangt de klok in dezelfde klokkentoren weer voor het kerkgebouw Ichthus. Ook daar roept de klok de mensen voor aanvang van de dienst ter kerke om “de lofzang gaande te houden”

klik op de foto voor een vergroting

Ds. Feenstra, ds. Reezigt, ds. Mondeel en ds. de Vries waren de predikanten die deze gemeente gediend hebben, bovendien werden tot 1988 achtereenvolgens dhr. Pothoven, dhr. Veldhuis en ds. Pijlman aangesteld voor bijstand in het pastoraat.

Het was een actieve gemeente met allerlei activiteiten zoals jeugddiensten, zondagsschoolactiviteiten met als hoogtepunt het kerstfeest, kledingacties, rommelmarkt, cantorij, het jongerenkoor Salvation, het jeugdwerk met het jaarlijkse kampweekend, de 55 plus club, de vrouwenverenigingen enz.

Bij al deze activiteiten werkten veel vrijwilligers mee om alles tot een succes te maken en ook de predikant werd ingeschakeld om als pannenkoekenbakker zijn bijdrage te leveren aan de jaarlijkse rommelmarkt.

ds. de Vries en dhr Oosterling – klik op de foto voor een vergroting

In de jaren 80 van de vorige eeuw werden de contacten met de Gereformeerde Wijkgemeente Emmermeer voorzichtig opgestart: eerst zo nu en dan eens een kanselruil, de gereformeerde predikant ds. Olthof leidde een dienst in de

Zeihuv, en de hervormde predikant ging voor in Ichthus.

De eerst moeizame contacten werden vervolgens steeds verder uitgebreid en de ruimte en respect voor elkaar nam toe: gezamenlijke diensten, vooral tijdens de zomermaanden, gezamenlijke catechisaties voor de jongeren, gezamenlijke vespers in de stille tijd voor Pasen en natuurlijk de talrijke vergaderingen van de kerkenraden, om ten slotte te komen tot één Samen-Op-Weg-Gemeente.

Al deze vormen van samenwerking en overleg resulteerden dan ook in het besluit om per 1 januari 2000 officieel over te gaan tot de S.O.W.gemeente Emmermeer.

Het besluit werd genomen dat ds. Pier de Vries de wijkpredikant zou worden in de nieuwe gemeente, maar tegelijkertijd werd besloten om verder samen te komen als één gemeente in het kerkgebouw Ichthus.

Voor de laatste maal kwamen de Zeihuv-mensen nog een keer bijeen om afscheid te nemen van hun gebouw en er werd toen gezongen het lied uit gezang 320:3

“Niet met steen en hout alleen,
is 't grote werk gedaan,
't zal om ons zelve gaan”

Gelukkig kon de klokkentoren van het gebouw later geplaatst worden voor het kerkgebouw Ichthus en ook daar roept de kerkklok van de Zeihuv haar kerkgangers op om naar deze kerk te komen.

klik op de foto's voor een vergroting

Velen betreunden het dat zij nu hun zo geliefde Zeihuv moesten verlaten, een gebouw waar zoveel herinneringen liggen.

Enkele gemeenteleden gebruikten hun creatieve gaven om de Zeihuv uit te beelden.

klik op de afbeelding voor een vergroting

Gelukkig is gebleken dat ook in het kerkgebouw Ichthus veel van de vroegere Hervormde Gemeente hun thuis hebben gevonden en wat rest zijn de herinneringen, de foto's en een enkele afbeeldingen van creatieve gemeenteleden.